

[Aage Brusgaard]

Her tænker jeg f.eks. på Jyllands-Posten i dag, hvor fru Helle Degn udtalte, at hun i aftes meddelte statsministeren, at hun ikke kunne stemme for regeringens dagsorden.

Jeg mener, at det er vigtigt at vide: Hvad er det, der har gjort, at tre Socialdemokrater har fået så megen spalteplass til at sige, at de mente, at Risøplaceringen var den rigtige?

Nu, da debatten foregår og man har lejlighed til at gå på talerstolen og ytre sin mening, ser vi ikke disse tre folketingsmedlemmer. Ingen af dem.

Hvad er det, der gør, at medlemmerne tilsyneladende er blevet banket sådan på plads, at de ikke tør bruge deres grundlovsret og kommer på talerstolen og forklarer deres synspunkter?

Når regeringen siger åbenhed, så må man også kunne forklare: Hvad er det, der gør, at medlemmerne tilsyneladende ikke har ret til at stemme efter deres overbevisning – efter det, de har udtalt til pressen de sidste ti dage?

Filt Jensen (V):

Jeg mener, at regeringen i hele denne sag har udført et virkeligt trapeznummer uden sikkerhedsnet. Med skyldig hensyntagen til formanden turde jeg ikke sige klovnenummer.

Til miljøministeren en bemærkning til det, miljøministeren sagde for et øjeblik siden. Jeg citerer miljøministeren:

Hvis vi, inden vi fik agenturet, havde røbet, at vi ikke ville pege på Risø, da ville vi ikke have fået agenturet, uanset hvor dygtigt vores statsminister ellers ville forhandle.

Hvis det kun har været et skalkeskjul, synes jeg i allerhøjeste grad, det er moralsk angribeligt.

Gade (SF):

Jeg vil gerne takke miljøministeren for svarene om Danmarks Miljøundersøgelser og for miljøministerens forsikring om, at regeringen heller ikke i fremtiden havde planer om at placere miljøagenturet i Ørestaden.

Statsministeren var også inde på spørgsmålet om Danmarks Miljøundersøgelser, og da det her med Ørestaden betyder en hel del for SF's gruppe, vil jeg gerne også bede statsministeren bekræfte her fra Folketingets talerstol, at det ikke er regeringens agt heller i fremtiden at finde en placering for Miljøagenturet i Ørestaden.

Så lagde jeg mærke til, at miljøministeren ikke helt forstod problemet med proceduren, og hvordan man har håndteret sagen.

Sagen er jo, at denne sag er håndteret helt elendigt, forkludret og indimellem muntert set udefra. Det er ufrivilligt muntert.

Men det fundamentalt forkerte efter min opfattelse er, at regeringen leger stærk flertalsregering, selv om der ligger en klar forhistorie, som gør, at hele Folketinget ved, det er Risø og Roskilde. Hele Folketinget ved, det er Risø og Roskilde, og så vælger regeringen bare at tage beslutningen og derefter meddele den.

Det er en forkert beslutning. Det havde klædt regeringen, om man i dag meget klart havde sagt: Sagen er forkert håndteret. Her er jeg enig i den kritik, der er kommet fra Venstre og De Konservative.

Om den dagsorden, som regeringen har konstrueret, tror hr. Ivar Hansen, at der står, at det måske kan blive til Risø. Det er jo ret interessant set fra hr. Ivar Hansens synspunkt.

Det tror jeg nu ikke, men det er oplagt, at vi er lidt ude i toområdet. Hvis det kunne betyde Risø, så ville vi jo være i den situation, at vi har startet evighedsmaskinen, at vi kan ende i salen igen, og så kan det komme til regeringen igen, og så kan det ende i salen igen osv.

Sådan er det selvfølgelig ikke. Der står København, men man har ikke turdet sige det af hensyn til Det Radikale Venstre, fordi Det Radikale Venstre ikke har kunnet leve med, at der stod København, selv om det bliver København.

Jeg prøver bare at fortolke, hvad jeg har hørt i dag. For de mennesker i SF's folketingsgruppe, hvis hjerte ligger tættere ved København, regner jeg også med, at den klarhed er vigtig.

Så er der den interessante konstatering, at der er et af mandaterne bag regeringen, der ikke vil stemme for regeringens egen dagsorden, selv om den oven i købet er formuleret, som den er her, nemlig at det er regeringens ansvar.

Det viser i det mindste en svag regering og en svag håndtering. Hvis man så kigger lidt til den anden side, så har højreoppositionen med hr. Ellemann-Jensen i spidsen jo også prøvet at være stærk, men det ser også ganske underligt ud, for den stærke spydspids på det hold mener privat, personligt, at man faktisk skal følge den samme politik, som den svage regering prøver at få gennemført.